

РЕШЕНИЕ

№ 17275

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. САВЧЕВ

при участието на секретаря РУМЯНА Д. Г.
като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. САВЧЕВ Гражданско дело № 20231110106292 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 24.10.2023 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II-ро Гражданско отделение, 78 с-в в открито заседание на двадесет и четвърти октомври 2023 год. , в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ПЕТЪР САВЧЕВ

при секретаря Румяна Дончева, като разгледа докладваното от съдията гр. дело № 6292/2023 год. , за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т.т. 1, 2, 3 от КТ.

Ищецът А. Г. П., ЕГН: *****, адр. с. , твърди, в депозираната си искова молба, че е работил по трудов договор с ответника „„, на длъжността „Оператор, зареждане с гориво“ в Сектор 1 в Отдел „Гориво-смазочни материали“ в Дирекция „Транспорт и ГСМ“. Твърди, че със заповед № 370/11.11.2022 г. , трудовото му правоотношение било прекратено, считано от датата на заповедта, на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ – поради закриване на част от предприятието. Счита, че заповедта за уволнението му е незаконосъобразна. Ето защо, моли заповедта за уволнението да бъде отменена и да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност. Твърди, че вследствие на уволнението е останал безработен, поради което моли присъждане на обезщетение в размер на 9 000 лв. , ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплаща не на сумата. Претендира деловодни разноски.

Ответникът оспорва исквете и моли да бъдат отхвърлени като неоснователни, по съображения, изложени в отговора на исковата молба. При условията на евентуалност, и спрямо иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, предявява възражение за прихващане със сумата от 2 405,15 лв. – получено от ищеца обезщетение по чл. 222, ал. 1 от КТ. Моли присъждане на деловодни разноски.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По исквете с правно основание чл. 344, ал. 1, т.т. 1 и 2 КТ:

Видно от материалите по делото, между страните не се спори, че ищецът е работил по трудов договор с ответника на длъжността „Оператор, зареждане с гориво“ в Сектор 1 в Отдел „Гориво-смазочни материали“ в Дирекция „Транспорт и ГСМ“, когато със заповед № 370/11.11.2022 г. /л. № 7/, трудовото му правоотношение е било прекратено, считано от датата на заповедта, на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ – поради закриване на част от предприятието. Страните не спорят, видно е и от щатното разписание, приложено под л. № 21 от делото, че преди издаването на процесната заповед за уволнение в Отдела „Гориво-смазочни материали“ в Дирекция „Транспорт и ГСМ“ има два сектора – 1 и 2, в които има идентични по вид и брой щатове. Така, за длъжността на ищеца в двата сектора има по 4 щата. Безспорно между страните е, видно е и от разпита на свидетелите Топалов и Моневи от откритото съдебно заседание от 09.06.2023 г. , че съответните длъжности в двата сектора изпълняват напълно идентични трудови функции. Безспорно между страните е, че с решение на управителния съвет на ответника от 09.11.2022 г. /л.л. №№ 17-18/, целият сектор 1, в който работи ищецът, е премахнат, в следствие на което всички длъжности в сектора са съкратени и е издадена и процесната заповед. Тази идентичност на длъжностите в двата сектора, налага извод, че процесното уволнение е извършено фактически при частично съкращаване на щатни бройки в длъжността „Оператор, зареждане с гориво“. При такова уволнение – поради частично съкращаване на щата в длъжността, което може да е и под

формата на закриване на част от предприятието, подборът по чл. 329, ал. 1 от КТ е задължение на работодателя, доколкото следва да се зададат критерии при избора за уволнение и се изключи произволността. Това задължение за извършване на подбор е част от процедурата по уволнението, поради което и следва да предхожда задължително последното. По делото е безспорно, че ответникът не е извършил подбор. И доколкото подборът е бил задължение на ответника преди извършване на процесното уволнение, само на това основание – неизвършването на подбор, уволнението е незаконно. Ето защо, съдът приема, че исквете по чл. 344, ал. 1, т.т. 1 и 2 следва да се уважат.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 225, ал. 1 от КТ:

КТ дава възможност на незаконно уволнения да потърси обезщетение за уволнението си, като това обезщетение се лимитира законодателно до брутното трудово възнаграждение за месеца, предхождащ уволнението, и за период от шест месеца, през които уволненият действително у останал без работа – чл. 225, ал. 1 от КТ. Видно от огледа на оригинал на трудова книжка по реда на чл. 204, ал. 1 от КТ от откритото съдебно заседание от 09.06.2023 г. , ответникът е останал безработен след процесното уволнение до приключване на устните състезания пред първа инстанция, поради което съдът приема този факт, като установен по делото. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 80-83/, размерът на обезщетението за незаконно уволнение възлиза на 9 439,25 лв. – повече от претенцията – 9 000 лв. Това предложение се провери от две повторни ССЕ /л.л. №№ 131-137 и 138-147/, които предлагат размер на обезщетението от 7 909,97 лв. , която сума съдът приема именно, поради повторността на експертизите, които го предлагат. В този смисъл, искът по чл. 225, ал. 1 от КТ е основателен до размера от 7 909,97 лв. Ответникът обаче, направи възражение за прихващане със сумата от 2 405,15 лв. – получено от ищеца обезщетение по 222, ал. 1 от КТ. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 80-83/, сумата по възражението за прихващане е изплатена от ответника на ищеца. Тази сума следва да се прихване от приетия размер на обезщетението за незаконно уволнение – 7 909,97 лв. , доколкото обезщетение по чл. 222, ал. 1 от КТ се дължи само при законно уволнение, каквото не е настоящото и следователно сумите по тях се задържат от ищеца на отпаднало основание. Ето защо, искът по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ следва да се уважи до размера от 5 504,82 лв.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 742,11 лв. разноси по делото. На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 1 096,25 лв. разноси по делото. На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата от 524,80 лв.

Прилагайки чл. 78, ал. 3 от ГПК съдът уважава възражението на ищеца по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника от 4 224,59 лв. , като го намалява до 2 133 лв. За да процедира така, съдът взема предвид минимума по Наредбата за

минималните адвокатски възнаграждения – 2 133 лв. , определен съгласно заявената претенция, както и обема и спорността на делото /спор само по правото при безспорни факти/.

Въз основа на гореизложеното Софийски районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА , че ответника ,, незаконно е уволнил ищеца А. Г. П., ЕГН: *****, адр. с. , от заеманата длъжност „Оператор, зареждане с гориво“ в Сектор 1 в Отдел „Гориво-смазочни материали“ в Дирекция „Транспорт и ГСМ“ със заповед № 370/11.11.2022 г. , и отменя заповед № 370/11.11.2022 г.

ВЪЗСТАНОВЯВА ищеца А. Г. П., ЕГН: *****, адр. с. , на длъжността „Оператор, зареждане с гориво“ в Сектор 1 в Отдел „Гориво-смазочни материали“ в Дирекция „Транспорт и ГСМ“ при ответника ,,,.

ОСЪЖДА ответника ,, да заплати на ищеца А. Г. П., ЕГН: *****, адр. с. ,, на основание чл. 225, ал. 1 от КТ, сумата от **5 504,82 лв.** , ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 03.02.2023 г. , до окончателното изплащане на сумата, като **отхвърля** иска в останалата част до пълния предявен размер от 9 000 лв.

ОСЪЖДА ответника ,, да заплати на ищеца А. Г. П., ЕГН: *****, адр. с. ,, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 742,11 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА ищеца А. Г. П., ЕГН: *****, адр. с. , да заплати на ответника ,,,, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, сумата от 1 096,25 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА ответника ,, да заплати на СРС, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата от 524,80 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от обявяването му на 24.10.2023 г.

Препис от решението да се връчи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____